

1. Svá při-ká-zá - ní zjev mi, Bo-že můj,
zá-kon ať věr - ně mo-hu za-cho-vá - vat,
můj ro-zum vzpur-ný mou-dře vy - u - čuj.
Svou mocnou ru-kou veď mne cestou prá - va,
vždyť ve-de k to - bě, ot - ví - rá dům tvůj,
tam je má po-moc, kte-rá ne-pře-stá - vá.

2. Mé srdce nakloň ke svým svědectvím, / dej sílu vzdát se
prospěchu zíštného, / ať poznat smím, že je jen marností. /
Na cestě své mne obživ znaveného, / své sliby potvrď novou
jasností, / podpírej služebníka oddaného.

3. Odvracej hanbu, jíž se obávám, / děsím se hloubky svého
ponížení, / když k vládě tvé se v bázni přiznávám. / Tvé
soudy vpravdě jsou vysvobozením. / Dál po nich toužím,
víru zachovám, / z nich přijmu znovu tvoje odpuštění.

τ: Miloslav Esterle

м: Pseaumes octante trois de David, 1551